

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/27326 en 07/27325 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 24 juli 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 juli 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 juli 2007, verzonden op 27 juli 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 3 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 augustus 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2, in onderlinge samenhang gelezen, klaagt appellant, zakelijk weergegeven, dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat hij zijn gestelde afkomst uit Centraal-Irak onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt, zodat het categoriaal beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak voor hem geen relevante wijziging is van het recht. Daartoe voert appellant aan dat het door hem in de eerdere procedure overgelegde paspoort wel degelijk als bewijs kan gelden van zijn afkomst.

2.1.1. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 20 april 2007 in zaak no. 200700590/1; www.raadvanstate.nl en JV 2007/263) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 (tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

2.1.2. Appellant heeft eerder op 14 oktober 2003 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. In het kader van die procedure heeft hij onder meer een door het Bureau

Documenten origineel en authentiek bevonden paspoort overgelegd, waarin staat dat hij is geboren in _____ in Centraal-Irak. De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) heeft zich blijkens zijn besluit van 2 mei 2006 in die procedure evenwel op het standpunt gesteld dat, nu het paspoort is afgegeven op grond van een waarschijnlijk niet door de daartoe bevoegde instantie opgemaakte en afgegeven nationaliteitsverklaring, daaraan niet de waarde kan worden toegekend die appellant daaraan toegekend wenst te zien. Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de rechtbank) van 14 december 2006 is het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. In de uitspraak van 27 april 2007 heeft de Afdeling, voor zover thans van belang, overwogen dat de rechtbank zich ten onrechte niet heeft uitgelaten over hetgeen de minister met betrekking tot het paspoort heeft overwogen en wat daar van de kant van appellant tegenin is gebracht. De Afdeling heeft daarin echter geen aanleiding gezien de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, nu vast stond dat ten tijde van het besluit van 2 mei 2006 zowel voor Noord-Irak als Centraal-Irak geen categoriaal beschermingsbeleid werd gevoerd.

2.1.3. Bij brief van 2 april 2007 (Kamerstukken II 2006/07, 19 637, nr. 1137) heeft de staatssecretaris de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal geïnformeerd over de beleidsontwikkeling op het gebied van het landgebonden asielbeleid inzake Irak. Daarin heeft hij aangegeven dat is besloten om - gelet op de verdere verslechtering van de situatie in Centraal-Irak en de omslag van het beleid van een aantal omringende landen - over te gaan tot het instellen van het beleid van categoriale bescherming ten aanzien van asielzoekers, afkomstig uit Centraal-Irak. Uit het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2007/09 (Stcrt. 2007, 100, p. 42) volgt dat op 2 april 2007 het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Centraal-Irak tot stand is gekomen. Op 28 juni 2007 heeft appellant onder verwijzing naar dit beleid de bij besluit van 4 juli 2007 afgewezen aanvraag ingediend. Gegeven het eerdere afwijzende besluit is dit een herhaalde aanvraag, zodat allereerst dient te worden onderzocht of het besluit tot het voeren van een beleid van categoriale bescherming een voor appellant relevante wijziging van het recht is. Daarvan is slechts sprake indien appellant binnen de reikwijdte daarvan valt, derhalve indien hij aantoonbaar afkomstig te zijn uit Centraal-Irak.

2.1.4. Appellant heeft steeds - ook in het kader van de thans afgewezen aanvraag - verklaard geboren te zijn in _____ en derhalve afkomstig te zijn uit Centraal-Irak. Ter onderbouwing heeft hij onder meer het in de eerdere procedure origineel en authentiek bevonden paspoort overgelegd. Met de uitspraak van de Afdeling van 27 april 2007 is, gelet op het hiervoor onder 2.1.2 overwogene, het standpunt van de minister dat aan dat paspoort niet de waarde kan worden toegekend die appellant daaraan toegekend wenst te zien en hij derhalve niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, niet in rechte komen vast te staan. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 19 december 2005 in zaak no. 200509677/1 (JV 2006/49) volgt dat in dat geval, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, bij de beoordeling of thans sprake is

van een voor appellant relevante wijziging van het recht, de door hem in de eerdere procedure gestelde afkomst als uitgangspunt dient te worden genomen. Met het categoriale beschermingsbeleid is ten aanzien van hem dan ook sprake van een relevante wijziging van het recht, zodat het besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen in zoverre door de bestuursrechter kan worden getoetst. De grieven slagen.

2.1.5. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige daartegen is aangevoerd heeft geen zelfstandige betekenis. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu uit het hiervoor overwogene eveneens volgt dat de minister de aanvraag van de vreemdeling ten onrechte met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht heeft afgewezen en een inhoudelijke beoordeling van de aanvraag derhalve ten onrechte achterwege is gebleven, het beroep tegen het besluit van 4 juli 2007 gegrond verklaren en dat besluit vernietigen. De staatssecretaris dient een nieuw besluit te nemen op de aanvraag met inachtneming van deze uitspraak. Het staat hem daarbij overigens vrij te bezien of, en, zo ja, in hoeverre hij de door appellant gestelde afkomst thans geloofwaardig acht.

2.2. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 24 juli 2007 in zaak no. AWB 07/27325;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 4 juli 2007, kenmerk 0310-14-0269;
- V. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

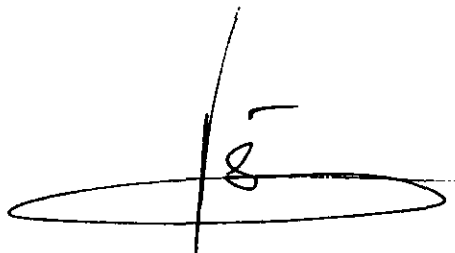
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 september 2007

284-502.

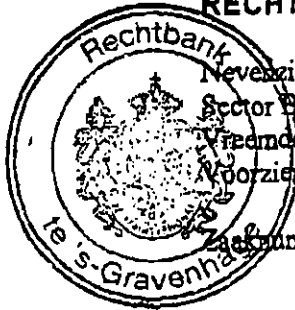
Verzonden: 13 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink. It features a large, stylized 'V' that loops around and crosses itself, with a horizontal line extending to the right. There is a small, distinct mark above the main loop of the 'V'.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

AFSCHRIFT**RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE**

Nevenzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/27326 (voorlopige voorziening)
Awb 07/27325 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

naar eigen zeggen geboren op
van Iraakse nationaliteit,

V-nummer:

verzoeker,

gemachtigde: mr. H.B. Boogaart, advocaat te Groningen,

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE,

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M. van der Salm, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 28 juni 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning aëiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 4 juli 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepschrift van 4 juli 2007 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/27325. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 4 juli 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 20 juli 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien

tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 30 september 2003, een aanvraag ingediend om toelating als vluchteling. Bij beschikking van 2 mei 2006 is deze aanvraag niet ingewilligd. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Arnhem, heeft bij uitspraak van 14 december 2006 (Awb 06/26173) het hiertegen gerichte beroep van 29 mei 2006 ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 27 april 2007 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) de uitspraak van 14 december 2006 bevestigd. Daarmee heeft de beslissing op de aanvraag van 30 september 2003 formele rechtskracht gekregen.

2.3. Verzoeker heeft aan zijn, thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 28 juni 2007 ten grondslag gelegd dat hij naar zijn mening op grond van het op 2 april 2007 in werking getreden categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak in aanmerking gebracht dient te worden voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verzoeker heeft gesteld afkomstig te zijn uit de provincie [] in Centraal-Irak. Verzoeker heeft ter onderbouwing van deze stelling een aantal documenten overgelegd, te weten een verklaring van de ambassade van Irak te 's-Gravenhage van 15 mei 2007, een brief van zijn gemachtigde van 21 juni 2007, een brief van de gemachtigde aan de DT&V van 11 juni 2007, een brief van de politie Flevoland aan de gemachtigde van 11 juni 2007, een kopie van het paspoort van de echtgenote van verzoeker en een (niet vertaalde en ongedateerde) kwitantie, gekregen van de ambassade van Irak te 's-Gravenhage.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. De aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden kunnen volgens verweerder niet worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 van de Awb. Verzoeker heeft weliswaar gesteld dat hij in aanmerking dient te komen voor een verblijfsvergunning asiel op grond van het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak, maar hij heeft ook in de onderhavige procedure niet aannemelijk gemaakt afkomstig te zijn uit Centraal-Irak. In de verklaring van de ambassade van Irak te 's-Gravenhage van 15 mei 2007 staat vermeld dat het paspoort van verzoeker correcte informatie en gegevens bevat. Aan deze verklaring kan echter niet die waarde worden toegekend die verzoeker er aan wenst toe te kennen. Verweerder heeft in zijn beschikking van 2 mei 2006 reeds gesteld dat aan het door verzoeker overgelegde paspoort geen overtuigende waarde kan worden toegekend, aangezien het is afgegeven op grond van een nationaliteitsverklaring waarvan het Bureau Documenten heeft geoordeeld dat het zeer wel mogelijk niet echt is en dat het met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet is opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie. Uit de thans overgelegde verklaring van 15 mei 2007 blijkt niet dat er door de Iraakse autoriteiten een sluitend onderzoek heeft plaatsgevonden naar de personalia van verzoeker alvorens zij tot afgifte van het paspoort zijn overgegaan. Verweerder heeft voorts nog gesteld dat vanaf 17 november 2006 paspoorten van de S-serie, waartoe ook het paspoort van verzoeker behoort, door de

Zaaknummers: Awb 07/27325, Awb 07/27326

blad 3

landen van de Benelux niet meer wordt erkend. Ten slotte blijkt uit de overige door verzoeker overgelegde documenten evenmin dat verzoeker afkomstig is uit Centraal-Irak.

2.5. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder de aanvraag ten onrechte heeft afgedaan onder toepassing van artikel 4:6 Awb, aangezien de aanvraag dient te worden getoetst aan nieuw beleid van verweerder. Uit de door verzoeker overgelegde documenten blijkt dat het nieuwe beleid van verweerder, het categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak, op verzoeker van toepassing is. Verzoeker is in het bezit gesteld van een geldig nationaal Iraaks paspoort waarin staat vermeld dat hij geboren is in Centraal-Irak. Uit de overgelegde verklaring van 15 mei 2007 blijkt voorts dat dit paspoort correcte informatie en gegevens bevat. De opmerking van verweerder dat vanaf 17 november 2006 paspoorten van de S-serie door de landen van de Benelux niet meer worden erkend doet niet af aan de waarde van het paspoort van verzoeker, nu dit is afgegeven op 26 juli 2005.

Beoordeling van het verzoek

2.6. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van 27 april 2007 van de ABRS in rechte is komen vast te staan dat verzoeker niet kan worden aangemerkt als vluchteling, dat verzoeker bij uitzetting naar Irak geen reëel risico loopt op een behandeling zoals bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) en dat evenmin sprake is van klemmende redenen van humanitaire aard die tot verblijfsaanvaarding nopen. De aanvraag van 28 juni 2007, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag als bedoeld in artikel 1, aanhef en onder f, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000). Ingevolge voormeld artikel 1, aanhef en onder f, Vw 2000 wordt onder 'herhaalde aanvraag' verstaan: een aanvraag, die op grond van artikel 4:6, tweede lid, Awb kan worden afgewezen.

2.7. Ter beantwoording van de vraag of de onderhavige aanvraag behoort te worden afgedaan met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, is in de eerste plaats van belang of het op 2 april 2007 in werking getreden categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak als een voor verzoeker relevante wijziging van recht kan worden aangemerkt. Onder verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 3 maart 2006, 200508190/1, stelt de voorzieningenrechter dat een dergelijk besluit tot instelling van een categoriaal beschermingsbeleid slechts strekt tot een (relevante) wijziging van recht voor vreemdelingen die binnen de reikwijdte van het beschermingsbeleid vallen.

2.8. Verzoeker heeft in het kader van zijn eerste asielaanvraag een identiteitskaart, afgegeven op 14 mei 1995, een nationaliteitsverklaring, gedateerd 23 april 2001, en een paspoort, afgegeven door de ambassade van Irak te 's-Gravenhage op 26 juli 2005, overgelegd, waarin staat vermeld dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak. In een verklaring van onderzoek van 6 maart 2006 heeft het Bureau Documenten aangegeven dat de overgelegde identiteitskaart vals is en de nationaliteitsverklaring zeer wel mogelijk niet echt is en met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet is opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie. Van het overgelegde paspoort heeft het Bureau Documenten gesteld dat het echt is, maar dat niet kan worden vastgesteld of het document inhoudelijk juist is. Uit de beëdigde vertaling van het paspoort van verzoeker, die in het kader van de eerste asielaanvraag is overgelegd, blijkt voorts dat de ambassade van Irak te 's-Gravenhage het paspoort heeft afgegeven op grond van de nationaliteitsverklaring van verzoeker.

2.9. In het kader van zijn huidige aanvraag heeft verzoeker (onder meer) een verklaring overgelegd van de ambassade van Irak te 's-Gravenhage van 15 mei 2007 waarin wordt bevestigd dat het paspoort van verzoeker correcte informatie en gegevens bevat. Verzoeker is van mening dat hij vanwege vorenstaande door hem overgelegde documenten voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak.

2.10. De voorzieningenrechter overweegt als volgt. De voorzieningenrechter is niet anders gebleken dan dat de ambassade van Irak te 's-Gravenhage verzoeker een paspoort heeft verstrekt op grond van de door verzoeker overgelegde nationaliteitsverklaring waarvan het Bureau Documenten heeft geoordeeld dat het zeer wel mogelijk niet echt is en met aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid niet is opgesteld en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie. De voorzieningenrechter heeft in dit verband acht geslagen op het feit dat in de nationaliteitsverklaring en het afgegeven paspoort de door eiser opgegeven leeftijd staat vermeld, terwijl leeftijdsonderzoek heeft uitgewezen dat die opgave onjuist is geweest. De voorzieningenrechter is niet gebleken dat de ambassade voorafgaand aan de afgifte van het paspoort of op enig ander moment een onderzoek heeft verricht in het land van herkomst van verzoeker ter vaststelling van de juistheid van de door verzoeker verstrekte gegevens. De voorzieningenrechter overweegt voorts dat aan de overgelegde verklaring van de ambassade van Irak te 's-Gravenhage van 15 mei 2007 niet die waarde kan worden toegekend die verzoeker daaraan wenst toe te kennen, nu in die verklaring niet staat vermeld dat aan de hand van onderzoek in het land van herkomst is komen vast te staan dat verzoeker is geboren op de door hem gestelde datum en in de door hem gestelde plaats. De voorzieningenrechter is dan ook van oordeel dat verzoeker zijn gestelde afkomst uit Centraal-Irak onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt. In dit verband merkt de voorzieningenrechter nog op dat verzoeker ook met de overige met zijn aanvraag van 28 juni 2007 meegezonden documenten zijn gestelde afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt. Het op 2 april 2007 in werking getreden categoriale beschermingsbeleid voor asielzoekers uit Centraal-Irak houdt voor verzoeker derhalve geen relevante wijziging van recht in, zodat sprake is van een herhaalde aanvraag.

2.11. De voorzieningenrechter is voorts van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de door verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag overgelegde stukken niet zijn aan te merken als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb. De voorzieningenrechter verwijst naar hetgeen verweerder daarover heeft aangevoerd in zijn beschikking van 4 juli 2007 en verenigt zich daarmee.

2.12. Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb verzoekers aanvraag afgewezen.

2.13. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.14. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.15. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummers: Awb 07/27325, Awb 07/27326

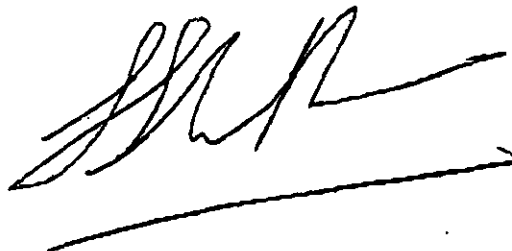
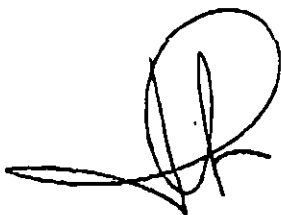
blad 5

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/27325, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/27326 af.

Aldus gegeven door mr. S. Stenfert Kroese, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van H. Siebers als griffier op 24 juli 2007.



Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 27 JUL 2007

VOOR AFSCHRIJFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RECHTBANK
TE 'S-GRAVENHAGE

advokatenkantoor nwe ebbingestraat



Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Tevens per fax: 070 - 365 1380

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
03 AUG 2007 ✓	
ZAAKNR. 200705521	
AAN:	✓
BEHANDELD DO:	PAR:

nieuwe ebbingestraat 45
postbus 1509
9701 bm groningen
telefoon 050-3122945
fax 050-3121299

mr a. allersma
mr h.b. boogaart
mr j.g. brands
mr b.h. werink
mr s. wiersma

advocaten en procureurs

Groningen, 3 augustus 2007

3462-A

Ons kenmerk: BO4669 - /MvJ
Uw kenmerk: vnr.

Mijnheer, mevrouw,

appellant, geboren op , van Iraakse
nationaliteit, wonende te voor deze zaak woonplaats kiezende te Groningen aan
de Nieuwe Ebbingestraat 45, ten kantore van advocaat en procureur mr H.B. Boogaart, die
hierbij verklaart bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot indiening van dit rechtsmiddel,

komt hierbij in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Groningen, van 27 juli 2007, verzonden op dezelfde datum.

Een kopie van de uitspraak wordt hierbij overgelegd.

Appellant kan zich niet verenigen met de bestreden uitspraak en voelt daartoe de navolgende
grievens aan:

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen: *De voorzieningenrechter is niet anders gebleken dan dat de ambassade van Irak te 's-Gravenhage verzoeker een paspoort heeft verstrekt op grond van de door verzoeker overgelegde nationaliteitsverklaring waarvan het Bureau Documenten heeft geoordeeld dat het zeer wel mogelijk niet echt is en met aan zekerheidgrenzende waarschijnlijkheid niet is opgemaakt en afgegeven door een daartoe bevoegde instantie. De voorzieningenrechter heeft in dit verband acht geslagen op het feit dat in de nationaliteitsverklaring en het afgegeven paspoort de door eiser opgegeven leeftijd staat vermeld, terwijl leeftijdsonderzoek heeft uitgewezen dat die opgave onjuist is geweest.*

De voorzieningenrechter is niet gebleken dat de ambassade voorafgaand aan de afgifte van het paspoort of op enig ander moment een onderzoek heeft verricht in het land van herkomst van verzoeker ter vaststelling van de juistheid van de door verzoeker verstrekte gegevens. De voorzieningenrechter overweegt voorts dat aan de overgelegde verklaring van de ambassade van Irak te 's-Gravenhage van 15 mei 2007 niet die waarde kan worden toegekend die verzoeker daaraan wenst toe te kennen, nu in die verklaring niet staat vermeld dat aan de hand van onderzoek in het land van herkomst is komen vast te staan dat verzoeker is geboren op de door hem gestelde datum en in de door hem gestelde plaats. De voorzieningenrechter is dan ook van oordeel dat verzoeker zijn gestelde afkomst uit Centraal Irak onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt.

Toelichting: Verzoeker heeft een authentiek Iraaks nationaal paspoort overgelegd. Dit paspoort is afgegeven door de Iraakse ambassade. Op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginisel dient Nederland er van uit te gaan dat de gegevens die in het paspoort staan vermeld correct zijn. In de verklaring van de ambassade van Irak van 15 mei 2007 staat ook vermeld dat het paspoort correcte gegevens omtrent de identiteit van appellant. Dat in de verklaring niet staat vermeld dat aan de hand van onderzoek in het land van herkomst is komen vast te staan dat appellant is geboren op de door hem gestelde datum en in de door hem gestelde plaats, doet hieraan niet af. Ter zitting heeft appellant aangegeven dat hij de aanvraag bij de ambassade heeft ingediend en dat een week later hem het paspoort is verstrekt. Er mag redelijkerwijs van worden uitgegaan dat de ambassade op basis van eigen onderzoek is overgegaan tot afgifte van het paspoort.

De rechtbank heeft onvoldoende onderkend dat op grond van het voorgaande het paspoort wel degelijk als bewijs kan gelden van de identiteit van appellant.

Appellant verwijst in dit verband naar de uitspraak van uw afdeling van 22 mei 2007, nr. 200701305/1.

Grief 2

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen: *Verweerder heeft derhalve op goede gronden met toepassing van artikel 4:6 tweede lid Awb verzoekers aanvraag afgewezen.*

Toelichting: Nu appellant aannemelijk heeft gemaakt dat hij afkomstig is uit Centraal-Irak, had hij in aanmerking moeten worden gebracht voor een verblijfsvergunning. Voor asielzoekers uit Centraal-Irak geldt immers op dit moment een categoriaal beschermingsbeleid.

Grief 3

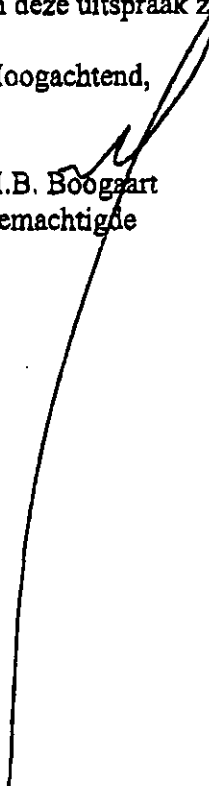
Ten onrechte heeft de rechtbank het beroep ongegrond verklaard.

Toelichting: Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen meent appellant dat het beroep ten onrechte ongegrond is verklaard.

Op deze en eventueel nader aan te geven gronden wordt verzocht het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen van 27 juli te vernietigen, de bestreden beschikking van 4 juli 2007 te vernietigen en te bepalen dat een nieuwe beslissing zal worden genomen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak zal worden overwogen; kosten rechtens

Hoogachtend,

H.B. Boogaart
gemachtigde



Bijlage: uitspraak rechtbank z.p. Groningen d.d. 27 juli 2007